

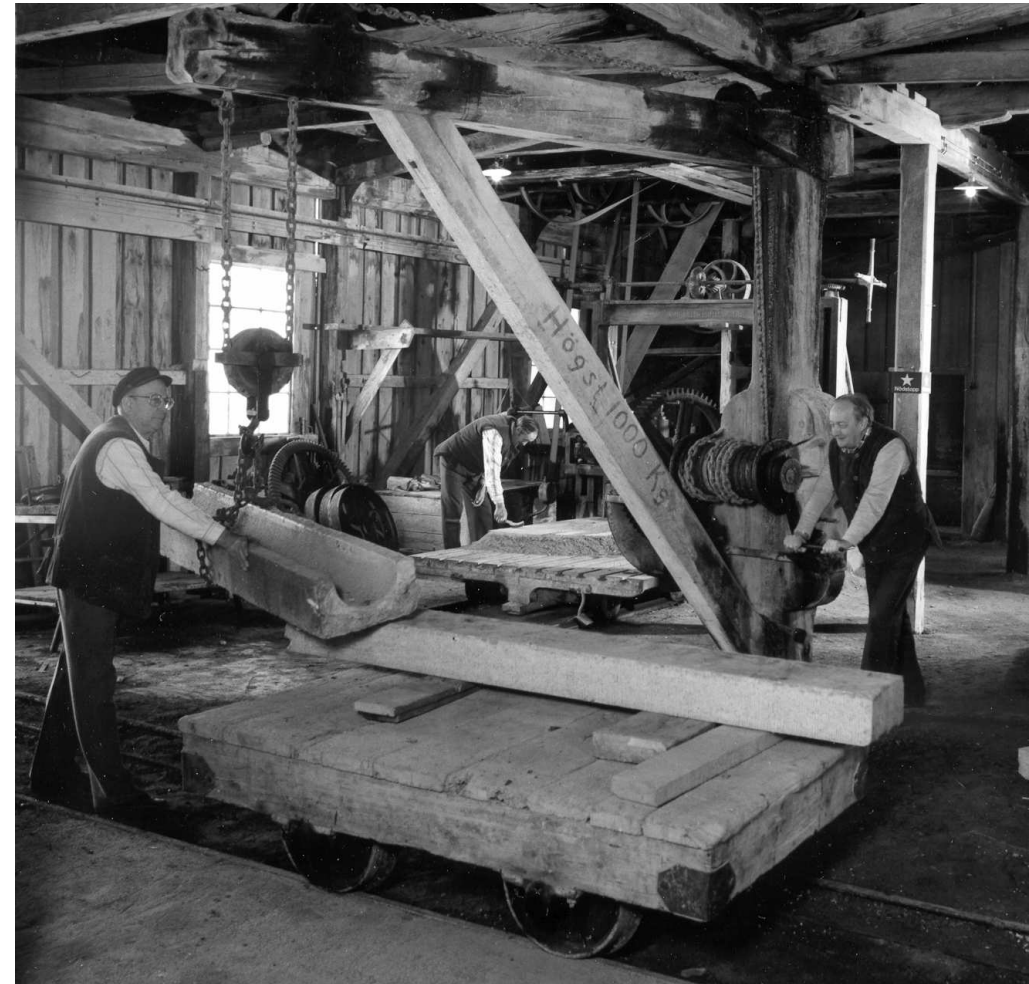
Håll stenträdionen levande - bli medlem i Föreningen Stenhuggeriets Vänner. Medlemsavgift (100 kr/år eller 1000 kr för ständigt medlemskap) sätts in på pg 475 78 91-9.

Stenhuggeriet visas för allmänheten sista helgfria lördagen i varje månad, kl 9 - 13. Gruppbesök mottages efter överenskommelse. Sommartid öppet dagligen 12-18 (dock utan maskindrift)

För information och bokningar 072-565 31 00 (Eric Julihn).
Det går också bra att skicka e-post till info@rabacksstenhuggeri.se

Mer information finns på www.rabacksstenhuggeri.se

MÖT EN TUSENÅRIG LEVANDE STENTRADITION PÅ KINNEKULLE

RÅBÄCKS MEKANISKA STENHUGGERI

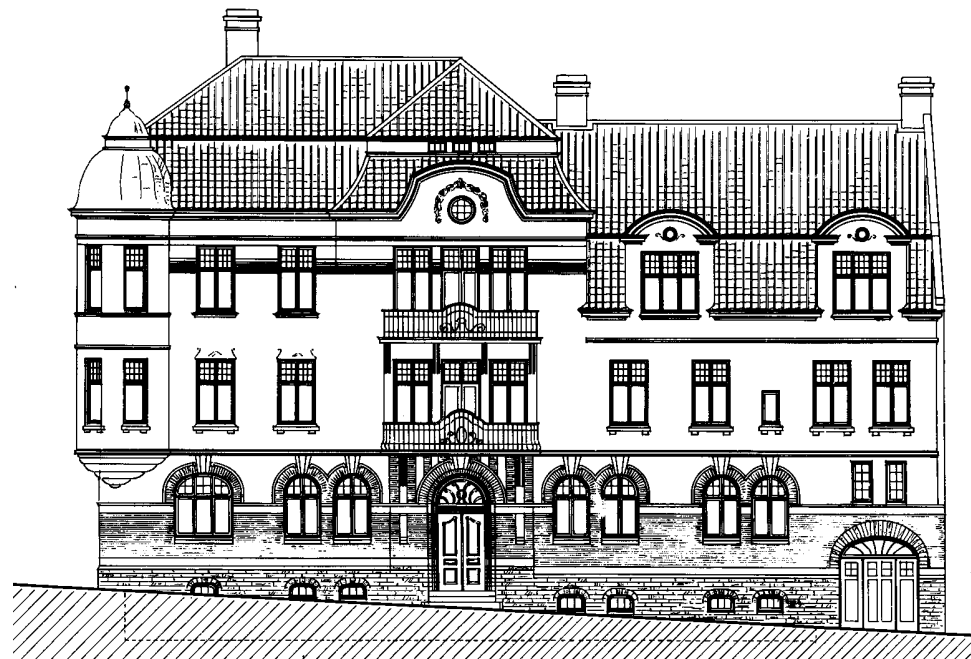
VI ARBETAR MED STENENS HISTORIA...

På Kinnekulle i Västergötland finns en av landets bäst bevarade arbetsplatser från det industriella genombrottets tid. Det är Råbäcks Mekaniska Stenhuggeri, som togs i bruk år 1888 och var i drift till 1970. Idag är stenhuggeriet ett museum som vill visa stenarbetets teknik, miljö och historia. Stenhuggeriet är beläget vid Råbäcks hamn - en avkrok som i mycket blivit påverkad av tidens gång.

Gamla verkstaden är byggnadsminne sedan 1984. Den inrymmer fyra stenhylvar, kantsåg, kontor, matrum, smedja och lokaler för manuell huggning. Alla maskiner är restaurerade och kan visas i drift. I nya verkstaden finns ytterligare maskiner, bland annat flera svarvar. Verksamheten bedrivs helt ideellt av Föreningen Stenhuggeriets Vänner och anläggningen ägs av stiftelsen Råbäcks Mekaniska Stenhuggeri.

Stenhuggeriet och dess arbetare omkring år 1895.

Det mesta som tillverkades vid stenhuggeriet var byggnadssten. Ett hus som detta kunde ha grund, trappor, fönsterbänkar, fasaddekorationer och kakelugnsplaner i kalksten.

OCH ÄVEN DESS FRAMTID!

Stenhuggerinäringen har en tusenårig tradition på Kinnekulle. Kalksten och sandsten från berget har genom århundradena bearbetats till byggnadssten och byggnadsdetaljer, men även till gravstenar, milstenar och annat. Olaus Magnus skriver i sin "Historia om de nordiska folken" år 1555 om Kinnekulles kalkstenshällar "vilka naturen förlänat så sköna, brokigt växlande färger, att de äro ägnade att göra varje byggnad, i vilken den infogas, lika prydlig som nyttig". Hans ord gäller än idag.

Likhall, flora och mumma är exempel på de benämningar stenhuggarna använt för att särskilja Kinnekulles olika kalkstenssorter. Varje sten var mer eller mindre unik. Det gällde inte bara att veta från vilket lager i berget stenen var hämtad, utan även inom varje lager kunde stens kvaliteten variera. Stor erfarenhet krävdes därför av hylvare och huggare för att den färdiga varan skulle få rätt utseende och en beständig yta. Det är viktigt att dessa yrkeskunskaper kan leva vidare.